

ใบความรู้ที่ ๗ เรื่อง อิทธิพลของนักแสดงที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชม
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เรียนรู้เรื่องราวศิลปนาฏศิลป์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อิทธิพลของนักแสดงที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชม
รายวิชา ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

อิทธิพลของนักแสดง

๑. ทำให้ผู้ชมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เกิดความรู้ ความเข้าใจ นำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวัน

๒. ผู้ชมเกิดเจตคติ ค่านิยมและคุณธรรม

๓. ผู้ชมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย

การปฏิบัติตนของ นักแสดง

๑. ไม่เย่อหยิ่ง อ่อนน้อม ถ่อมตน สุภาพ มนุษย์สัมพันธ์ดี

๒. ไม่เลือกคบ รับผิดชอบ

๓. ยอมรับฟังคำวิจารณ์

๔. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

๕. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

๖. ทำงานอย่างมีอาชีพ

๗. ให้คำชี้แนะ กำลังใจผู้แสดงอื่น

คุณสมบัติของนักแสดงที่ดี

๑. การขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม ท่องบท จะช่วยให้มีความคล่องตัวช่วยเพิ่มพูนฝีมือ เพิ่มพูนความเข้าใจ เพิ่มพูนความเร็ว การขยันฝึกซ้อมนั้นจะต้องทำให้เป็นนิสัยแม้จะได้ชื่อว่าเป็นนักแสดงที่เก่งแล้ว มีฝีมือเป็นที่ยอมรับของคนโดยทั่วไปแล้ว ก็ยังต้องหมั่นฝึกซ้อมอยู่เสมอ

๒. หมั่นศึกษาหาความรู้ทางศิลปะการแสดงเพิ่มเติมอยู่เสมอ จากครูอาจารย์ เพื่อนร่วมงานจากตำรับตำรา จากการฟัง ฯลฯ วิทยาการและเทคโนโลยีนั้นก้าวไปข้างหน้าตลอดเวลา หากไม่หมั่นศึกษาจะกลายเป็นคนล้าหลัง และตามเพื่อนพ้องไม่ทัน

๓. มีความละเอียดลออในการดู การอ่านบท การเขียนบท และ การเล่นละคร อย่าปล่อยให้รายละเอียดความสวยงามที่น่าสนใจ หรือกลเม็ดต่าง ๆ ผ่านไป โดยมีได้กระตือรือร้นประสาทของเรา

๔. ลดอัตตาในตัวเองให้มากที่สุด จงเป็นคนถ่อมตัว อย่าถือเอาความคิดของตัวเองเป็นใหญ่ อย่าคิดว่าเราต้องเป็นฝ่ายถูกต้องตลอดกาล การคิดเช่นนั้น จะทำให้เราไม่ได้อะไรใหม่ ๆ และกลายเป็นคนโง่ที่คิดว่าตัวเองฉลาดละครั้นนั้นเป็นศิลปะอิสระที่ไร้ขอบเขต ความสวยงามมีได้อยู่ที่เล่นได้ถูกต้องตามบทต้นฉบับเท่านั้น แต่อยู่ที่ผู้เล่นสามารถสื่อถึงผู้ชมได้ดีเพียงไร การมีอัตตรามากจะทำให้เราถูกขังอยู่แต่ในความคิดคำนึงของเราคนเดียว ไม่อาจข้ามพ้นไปรับความเป็นอิสระในทางความคิดใหม่ ๆ ทั้งที่เราก็มีความสามารถในการสร้างสรรค์ได้ดีอีกหนึ่ง

๕. อย่าตำหนิติเตียนผู้ที่มีฝีมือการแสดงดีกว่า แนะนำสิ่งที่น่าสนใจแก่เขาตามกำลังความสามารถของเขาคว่าเขาจะรับได้ จงให้กำลังใจเขาและส่งเสริมให้เขามีฝีมือขึ้นมาเสมอเรา หรือก้าวไปไกลกว่าเรา ความเจริญและความดีงามของสังคมขึ้นอยู่กับบุคคลที่มีคุณภาพเป็น จำนวนมาก

๖. เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ไม่ว่าในหมู่เพื่อนร่วมงานหรือผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในธุรกิจการละคร รับฟังและเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น อย่าเป็นตัวสร้างปัญหาในกลุ่มคนที่ร่วมงานกับเรา จะทำให้เราเป็นบุคคลที่น่าเบื่อหน่าย

๗. เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา ไม่ว่าจะเป็นการนัดฝึกซ้อมหรือในการแสดงจริง ต้องตรงต่อเวลาจริง ๆ ทั้งยังต้องเผื่อเวลาไว้สำหรับอุปสรรคในการเดินทางด้วย งานทุกอย่างควรเริ่มต้นและจบลงตามกำหนดการ ไม่มีเหตุผลใด ๆ ที่ฟังได้และอภัยให้ได้สำหรับความผิดพลาดเรื่องเวลา

๘. เมื่อมีโอกาสถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกอื่น จงกระทำในลักษณะแนะนำ แจกแจงชี้ให้เห็นจงคำนึงถึงความยอมรับในตัวเราจากผู้เรียนให้มากที่สุด และถ่ายทอดความรู้ที่มีโดยไม่ปิดบังอำพราง ผู้รับจะรับความรู้ที่เราถ่ายทอดให้ได้ตามความสามารถในการเรียนรู้ของเขาการถ่ายทอดความรู้โดยไม่ปิดบังจะก่อให้เกิดลักษณะที่เรียกว่าการต่อยอดทางการเรียน ศิษย์ที่รับความรู้ได้เร็วจะนำความรู้ที่ได้ไปฝึกฝนหรือค้นคว้า ต่อออกไปอีก ทำให้ความรู้ความสามารถแตกสาขาออกไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด

๙. จงเคารพในสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น อย่าถือวิสาสะหยิบหรือเคลื่อนย้ายของใช้ของผู้อื่น โดยเจ้าของมิได้อนุญาตเสียก่อน

๑๐. นักแสดงต้องรู้หน้าที่ของตนเอง เมื่อแสดงละครอยู่บนเวทีหรือนำกล้องต้องรู้จักรับผิดชอบในการเล่นละครให้สมบทบาทที่ตนเองได้รับให้ดีที่สุด ปฏิบัติตามคำสั่งในบทละครของตนเองอย่างดีที่สุด ไม่ควรก้าวท้าวไปเล่นบทพูดที่มีผู้เล่นอยู่แล้ว จะทำให้เกิดความสับสนในการตอบทและเกิดการผิดคิว เนื่องจากการเล่นผิดเล่นถูกซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการแสดงละครเลยแม้แต่น้อย

๑๑. จงเป็นผู้มองโลกในแง่ดีเสมอให้อภัยคน อย่าเป็นคนโกรธง่าย อย่าใช้ยาเสพติด ช่วยสร้างอารมณ์ในการเล่นละคร นักแสดงควรมีอารมณ์สุนทรีย์โดยธรรมชาติ มองโลกในแง่ดี มองโลกให้กว้างเพื่อความมีสุขภาพจิตที่ดีในชีวิต

๑๒. อย่าเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น ทั้งฝีมือและพฤติกรรม คนแต่ละคนมีจริต และสิ่งเอื้ออำนวยที่แตกต่างกันโดยธรรมชาติ ไม่มีอะไรที่จะเปรียบเทียบกันได้ ความกระตือรือร้นและทะเยอทะยานที่จะมีฝีมือและความรู้ที่มากขึ้น ควรขึ้นอยู่กับความท้าทายจากสิ่งที่เราเรียนรู้มีควรให้เกิดจาก ความคิดที่จะเอาชนะผู้อื่น เราจะไม่มีความชนะใครตราบเท่าที่เราอยากเอาชนะ ความเป็นนักแสดง สิ่งที่จะต้องทำเป็นประจำคือการเล่นละครเพื่อสื่อถึงผู้ชม นั่นเท่ากับว่าตลอดเวลาเราทำการแสดงเพื่อผู้อื่นรับชมอยู่แล้ว ดังนั้นจิตสำนึกของนักแสดงจึงต้องคำนึงถึงผู้อื่นก่อนตนเอง จงทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้ผู้อื่นได้รับความสุขอย่างเต็มที่ จะต้องคิดเสมอว่าสิ่งที่ออกไปจากเรา ผู้อื่นเขารับแล้วพอใจไหม ยินดีหรือไม่ การคิดคำนึงอย่างนี้จะทำให้เรากระทำแต่สิ่งที่ดีอยู่ตลอดเวลา